

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 6. října 2010 č. 707

Stanovisko

vlády k návrhu zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 79)

Vláda na své schůzi dne 6. října 2010 projednala a posoudila návrh zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 79), a vyjádřila s tímto návrhem **nesouhlas**, jak z níže uvedeného vyplývá, a to zejména pro jeho závažné věcné i legislativně technické nedostatky.

1. Jakkoli vláda sdílí snahu předkladatelů omezit prostor pro daňové úniky, považuje navržené řešení za neadekvátní tomuto cíli. Návrh zákona nezohledňuje výchozí úroveň majetku, který byl do nabytí účinnosti zákona již pořízen, návrh rovněž nezamezuje jeho poměrně snadnému obcházení, např. sjednáním nižší kupní ceny registrovaného majetku, častějším využíváním darovacích smluv nebo převodem majetku na právnické osoby.
2. Za nepřipadný vláda považuje nesystémový zásah do soustavy daňových zákonů. Ten spatřuje především ve způsobu, jakým je v návrhu zákona vyjádřen jeho vztah k obecnému procesnímu předpisu, kterým má být podle navržené úpravy daňový řád. Některá ustanovení navrhované úpravy jsou ve vztahu k daňovému řádu duplicitní, takže by mohlo např. dojít k použití dvojí sankce v případě nesplnění povinnosti podat oznámení, resp. přiznání k registrovanému majetku. Není řešen ani vztah mezi postupem podle navrhovaného zákona a standardním postupem, který správce daně použije, pokud zjistí v rámci vyhledávací činnosti majetek neodpovídající příjmům daňového subjektu a je pak povinen zahájit daňové řízení z moci úřední a doměřit daň z příjmů. Tím by mohlo dojít k dvojitmu zdanění jednoho příjmu. Ve svých důsledcích by taková koncepce znamenala mnohdy vyšší sankční a daňové zatížení, než je samotná hodnota předmětného majetku, což by mohlo být vnímáno jako rozpor s čl. 11 Listiny základních práv a svobod.
3. Zavedení nové povinnosti pro fyzické osoby podávat oznámení, resp. přiznání k registrovanému majetku by také znamenalo nepřiměřeně vysokou a složitou administrativní zátěž pro ty osoby, na které by se tato povinnost vztahovala. Vzhledem k tomu, že by se tato povinnost vztahovala pouze na některé fyzické osoby, zakládalo by toto ustanovení nerovné postavení vlastníků majetku, což vláda považuje rovněž za možný střet s ustanovením čl. 11 Listiny základních práv

a svobod, které stanoví, že „každý má právo vlastnit majetek, přičemž vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu“.

4. Za porušení práv stanovených Listinou, a to jejího čl. 40, který stanoví, že obviněný má právo odepřít výpověď a tohoto práva nesmí být žádným způsobem zbaven, považuje vláda také návrh spočívající v tom, že osoba, která je povinna na výzvu správce daně podat přiznání k registrovanému majetku, jej podá, jestliže ji správce daně k tomu vyzve poté, co obdrží podnět státního zástupce, který je podán v souvislosti s trestním řízením po podání obžaloby proti povinné osobě.
5. Nehledě k výše uvedenému vláda upozorňuje zejména na tyto další nedostatky, které by ve svém důsledku znamenaly jen obtížnou aplikovatelnost zákona:
  - nevhodně je vymezen již samotný předmět právní úpravy s využitím odkazu na občanský zákoník, z něhož není zřejmé, zda se předmětná povinnost má vztahovat např. i na spoluvlastnictví,
  - vymezení některých pojmů, které již v právním řádu existují, a to buď se zcela shodným nebo s novým obsahem, jako např. pojmy bydliště, finanční instrumenty, investiční cenné papíry,
  - některé pojmy jsou zcela nejasné nebo neurčité, např. pojmy „povinná osoba“, „uvedený majetek, který je umístěn mimo území České republiky“, „zdanitelný příjem“ ve spojení s odkazem na poznámku pod čarou č. 9, „platební nástroje“, „formulář“,
  - definice kruhem jako např. navržené ustanovení § 2 písm. c) nebo písm. f),
  - zcela nevhodná vazba stanovení limitů pro povinnost podat přiznání na minimální mzdu, neboť tato mzda je nástrojem odměny za práci,
  - založení kompetence finančnímu úřadu (§ 2 písm. g), což je nepřípustná nepřímá novela zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů,
  - porušení zásady dvojinstančnosti řízení (§ 4 odst. 2) - jeví se jako nevhodné, aby orgán druhého stupně spolurozhodoval o postupu v řízení prvního stupně a poté plnil úlohu dozorujícího orgánu, který má rozhodovat o mimořádných opravných prostředcích a o dozorčích prostředcích,
  - konstrukce navržená v § 5 odst. 2 je v rozporu s pravidlem, podle něhož lze o právech a povinnostech rozhodovat pouze rozhodnutím (srov. § 101 odst. 1 daňového řádu); nelze připustit, aby řízení bylo ukončeno pouhým úředním záznamem či protokolem,

- objektivně obtížné prokazování nabytí registrovaného majetku ze „zdaněných prostředků“, když jsou jimi např. i „příjmy zdaněné obdobnou daní před účinností zvláštního právního předpisu upravujícího daň z příjmů“.

Pro úplnost vláda uvádí, že důvodová zpráva k návrhu zákona neobsahuje bližší ekonomický rozbor dopadů navrhované úpravy.